

affluttet ved den Udvalgsbetænkning, som i Rigsdagens næstforrige Samling blev afgiven til Folkethinget desangaaende, eller agter Ministeren i den nærmeste Fremtid at tage denne Sag under fornyet Overveielse og eventuelt at forelægge Rigsdagen Forslag i saa Henseende."

Det har ikke været vor Agt ved denne Forespørgsel at gjenoptage de førte Forhandlinger med Hensyn til Bygningsafgiften, men kun at komme til Kundskab om den ærede Finanzministers Stilling til denne Sag. Jeg skal i den Anledning kun ganske kort bemærke, at den Første, jeg i denne Sal hørte omtale denne Afgift, var den høitærede Finanzminister. Han udtalte da, at der i Kjøbstæderne var megen Misforstøelse tilstede med Hensyn til denne Afgift, at det efter hans Dømmeme ikke var ganske uden Grund, at denne Misforstøelse var tilstede, at Kjøbstædernes Forhold ved Loven af 29de December 1857 vare blevne saa forandrede, og at de havde et billigt Krav paa, at denne Sag blev taget under en alvorligere Overveielse. Næst efter udtalte den daværende Indenrigsminister, at der her i Landet neppe var noget Forhold, der saa høiligen trængte til at ordnes som dette, og at det, saaledes som det nu var ordnet, førte til Resultater, der ligefrem var absurde, og siden Næringslovens Indførelse vare ligefrem uholdbare og utaalelige. Denne Sag har været under Omtale i lang Tid, indtil der endelig for to Aar siden blev forelagt Rigsdagen et Lovforslag i saa Henseende. Dette Lovforslag gik, som vi Alle vide, ud paa at lægge Bygningsafgiften paa alle hidtil afgiftsfrie Bygninger paa Landet, saaledes at der blev paalignet dem en Bygningsafgift halvt saa høi som den, der paalignes i Kjøbstæderne. I Anledning af dette Lovforslag blev der nedsat et Udvalg, som deelte sig i et Fleertal og et Mindretal, til hvilket sidste jeg hørte. Fleertallet kom til det Resultat, at der vel var Uregelmæssigheder og Ting, som kunde ønskes forandrede ved denne Afgift, men de vare dog ikke af den Natur, at Fleertallet kunde tilraade eller ansee det for paatrængende nødvendigt at faae dem forandrede, og fraraadede selvfølgelig Lovforslaget, hvad Mindretallet ogsaa gjorde.

Mindretallet ansaae derimod den nuværende Tilstand for at være saaledes, at det ikke kunde forsvares i en lang Fremtid at lade den vedblive at være saaledes. Det er var Enden paa Sagen; Betænkningen fremkom saa seent, at der ikke kunde være Tale om, at Sagen kunde komme til 2den Behandling. Jeg skal, som sagt, ikke gaae videre ind paa Sagens Enkeltheder, men kun spørge den høitærede Finanzminister, om han anseer, hvad der dengang skete, for en saadan Undersøgelse, at han dermed kan finde sig beroliget, og i Fremtiden vil lade denne Sag hvile. Det har kun været vort Ønske at faae dette at vide. Min ærede Medforspørger bemærkede ifjor ved Finanzlovens 1ste Behandling, at det forekom ham, at der var en Maade, hvorpaa man kunde undersøge denne Sag, og som maaskee vilde kunne føre til et tilfredsstillende Resultat, idetmindste kunde afgive det Resultat, at Kjøbstæderne kunde komme til Bished om, hvorvidt de virkelig vare forurettede eller ikke; han antydede, at man kunde vurdere samtlige Kjøbstædeieendomme og samtlige Landeieendomme, og saa gjøre en Sammenligning med Hensyn til de Skatter, som svarede af Kjøbstæderne og dem, der svarede af Landet. Derved vilde man see, hvorledes Forholdet stillede sig. Jeg kan ikke erkjende, ligesaalidt som den høitærede Finanzminister dengang kunde det, at man har sagt Noget, der klarer denne Sag, naar man af statistiske Beregninger kan bevise, at hvert Individ paa Landet i Gjennemsnit svarer Mere i Skat end ethvert Individ i Kjøbstæderne, thi dette beviser efter min Mening aldeles Intet; det beviser ikke, at Skatten i alt Fald ikke hviler tungere paa Kjøbstæderne end paa Landet; det kommer jo an paa, hvor den største Skatteevne er. Jeg skal imidlertid, som sagt, ikke forfølge denne Sag videre, men kun tillade mig at rette den af mig i Begyndelsen af mit Foredrag oplæste Forespørgsel til den høitærede Finanzminister.

Finanzministeren: Jeg skal herpaa svare det ærede Medlem, at jeg ikke anseer Sagen for at være affluttet. Jeg staaer fremdeles ved, hvad jeg tidligere har udtalt, at jeg erkjender, at der er ikke saa Banffeligheder